

Motion till riksdagen 2011/12:So439

av **Emma Henriksson (KD)**

Ungas kommunikation med vården

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att kartlägga de eventuella formella hinder som ligger till grund för att de mest lämpliga kommunikationssätten inte alltid kan väljas i vårdkontakter.

Motivering

För att möta barns och ungdomars behov och tillgodose deras rätt att få uttrycka sig och ha inflytande över det som rör dem måste vi kommunicera med dem på deras egna villkor. På åtskilliga områden har upptäckten gjorts att de barn och ungdomar som växer upp idag har ett helt annat sätt att förhålla sig till ny kommunikationsteknik än vi som växte upp innan it-revolutionen.

För många av oss vuxna är det personliga mötet, öga mot öga, avgörande för att skapa den förtroelighet som ger förutsättningar till ett öppet samtal om svåra saker. Men för vissa barn och ungdomar förefaller det falla sig mer naturligt att beröra vissa ämnen i kommunikation genom e-post eller chattande. Den insikten tas idag tillvara på exempelvis ungdomsmottagningen på nätet, umo.se, och av Bris som sedan flera år förutom telefonlinjen har Brischatten där barnen och ungdomarna kan skriva om sin oro eller sina problem. Även vårdgivare har konstaterat att det för inte minst yngre patienter många gånger går bättre att kommunicera genom elektroniska kommunikationsverktyg.

Tyvärr upplever vårdgivare inte alltid att det är möjligt att tillmötesgå patientens önskan om kontakt via e-post, chatt eller dylikt på grund av de regleringar som finns av dokumentation, sekretess och kommunikationspolicyer. I vilken mån det finns faktiska lagtekniska hinder eller om det beror på interna regleringar i enskilda landsting eller hos enskilda huvudmän är dock oklart. De tekniska framstegen för kommunikation kan därmed inte nyttjas till sin

Fel! Okänt namn på

fulla potential. Det innebär en negativ inverkan för de patienter som drabbas men det leder även till en onödig utökad belastning för vården som tvingas arbeta mindre effektivt. Hur stort problemet är och vad hindren består i finns idag inte kartlagt.

En översyn bör därför göras som klarlägger vilka formella hinder som kan finnas och verka för att dessa undanröjs. Med fler möjliga vägar att hålla kontakt med vården ökar flexibiliteten, och inte minst unga som gärna tillämpar tekniken ges bättre möjligheter att i enlighet med barnkonventionen få vara involverad i det som rör det egna livet.

Stockholm den 4 oktober 2011

Emma Henriksson (KD)